

Publicerad 2009-09-14 08:37 av anits

*det gör ont när det pratas bakom ryggen
på andra, och som det inte finns någon sanning i*

BESVIKEN

du har gjort mig besviken
talat illa om dom som är mina vänner

jag har alltid trott att du
har varit en av dom

nu undrar jag, du kommer med
anklagelser, som om dom skulle
vara mina fiender

jag är inte rädd att ställa dig mot väggen
fråga dig, var du får allt ifrån

jag är inte rädd för att själv fråga
den du anklagar, som du säger
pratar bakom ryggen på mig

har alltid undrat varför du flackar med
blicken, när du ser på mig

med dina ögon törs du inte se
rakt in i mina, varför? frågar
jag mig

är du för att du inte är ärlig?
kanske det är så

det du sa till mig, gör ont, tror
inte på dina ord

därför tänker jag själv ta reda på
hur allt ligger till

inom mig kan jag ana, att du är
avundsjuk, men varför?

tror inte du vill byta med mig, och det

som varit delar av mitt liv

nu ser du att jag klarat mig bra,
att jag lyckas med det jag gör

har börjat se på livet och världen
med nya ögon, det finns inte bara
elände och motgångar

det finns mycket att vara öppen och
glad över, är det därför som du gör
som du gör

pratar illa om mina verkliga vänner
jag vet inte, men ett vet jag, du tar
efter mig i nästan allt jag gör

det känns som du måste ha någon
att sätta dina klor i, har sett det förr
men inte förstått

nu förstår jag, när det händer mig bra
saker, när människor ser mig, då vill
du tränga dig emellan

säga sådant som inte är sanning,
jag har äntligen fått upp mina ögon

nu vet jag var jag har dig, något
i förtroende kommer inte att sägas
till dig mera

innan jag vet att du inte för något
vidare, tycker synd om dig, som måste
sätta vår vänskap på spel

för att försöka visa att du är den
bästa och finaste vännen, dina ögon
har sagt mig något annat

anits 14 september 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten